

prima instanță: M. Avornic
instanța de apel: Gh. Crețu, A. Doga, A. Pohopol

Î N C H E I E R E

02 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Nicolae Clima

Judecătorii

Tamara Chișcă-Doneva, Iurie Șumcov

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Mutaf Lidia,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mutaf Lidia împotriva Clinicii stomatologice și Universității Libere Internaționale din Moldova cu privire la obligarea oferirii serviciului stomatologice necesare și repararea prejudiciului moral în mărime de 3000 lei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2012, prin care a fost respins apelul declarat de către Mutaf Lidia și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 03 august 2012, de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 08 februarie 2012, Mutaf Lidia s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva Clinicii stomatologice și Universității Libere Internaționale din Moldova cu privire la obligarea oferirii serviciului stomatologice necesare și repararea prejudiciului moral în mărime de 3000 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 23.11.2011 s-a adresat personal către Ion Tataru, medic-șef al Clinicii stomatologice de pe lângă ULIM, cu rugămintea să-i proteze măselele la mandibulă în ambele părți, prezentându-i renghenografia, însă medicul Ion Tataru i-a refuzat neîntemeiat să-i ofere serviciile medicale stomatologice solicitate.

Invocă reclamanta că la petiția din 30.11.2011, adresată clinicii a primit răspuns la 16.12.2011, care-l consideră drept refuz de prestare a serviciilor de tratament, motivele considerându-le necorecte și nelegitime.

Din cauza, că nu primește tratamentul necesar reclamanta invocă, că suportă dureri permanente, are vătămături în cavitatea gurii, iar consecințele pot fi destul de grave.

Susține reclamanta că pe chestiunea în cauză s-a adresat și altor clinici stomatologice, dar tot a primit refuz la prestarea serviciilor solicitate, dat fiind că lucrarea de proteze dentară este complicată și dificil de realizat, necesitând un înalt profesionalism. De concluzii referitor la tratamentul realizat anterior în 2006 consideră, că nu a avut necesitate, deoarece dispunea deja de o asemenea concluzie elaborată la 14.03.2007 de către Consiliul medical al catedrei stomatologice a Universității de Stat de Medicină.

De asemenea reclamanta invocă că nu ar fi solicitat prestarea serviciilor medicale stomatologice fără plată, ea știe despre existența unui program al Primăriei mun. Chișinău de ajutorare a pensionarilor la proteze dentară gratuită, prin intermediul căruia în 2006 s-a tratat în așa mod la Centrul stomatologic municipal.

Consideră reclamanta că prin refuzul de a-i oferi serviciile medicale stomatologice îi sunt lezate drepturile cu privire la ocrotirea sănătății garantate prin art.36 alin.(1) din Constituție, iar în contul compensării pierderilor morale a solicitat încasarea sumei de 3000 lei cu statut de prejudiciu moral.

Solicită Mutaf Lidia obligarea Clinicii stomatologice și Universității Libere Internaționale din Moldova de a-i oferi serviciul stomatologic necesar și repararea prejudiciului moral în mărime de 3000 lei

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 august 2012, acțiunea, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2012, a fost respins apelul declarat de către Mutaf Lidia și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 03 august 2012, de respingere a acțiunii,

La 27 februarie 2013 Mutaf Lidia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrilor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului recurenta a invocat că instanțele de judecată la examinarea pricinii civile, au încălcat esențial legea și a aplicat eronat normele de drept material.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, relatarea situației, în viziunea recurenteii, fără a indica un careva temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează că conform art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 433 din Codul de procedură civilă.

Din considerentele enumerate și avînd în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Mutaf Lidia, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432 , art.433 lit. a) CPC, art.440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

Dispune

Recursul declarat de către Mutaf Lidia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Tamara Chișcă-Doneva

Iurie Șumcov